

Popletená pohádka O zlobivém Mikuláši a hodném čertovi

Byl jednou jeden kouzelník, který se teprve učil čarovat. Jednou se učil kouzlo: “Abraka, dabraka, nechť je z dobrého člověka d’ábel.“ Jenže jeho kouzlo špatně zapůsobilo. Zkusil to kouzlo na čerta, ale výsledek byl úplně obrácený.

Stal se z něj hodný čert. Ale když je někdo po očarování hodný, tak se někdo druhý musí stát zlým. No a kdo jiný to mohl být – no přeci **Mikuláš**.

Ten potom dělal dětem naschvály. Naschvál přepisoval knihu se zápisy hodných a zlých dětí, a to tak, že všechny děti byly rázem zlé. A to zavinilo smutné obličejy v dětských tvářích a taky žádné nadílky. Jenže při nadílce je přece i dobrý anděl, kterému se Mikulášovo jednání s dětmi vůbec nelíbilo.

Požádal proto vlka a Karkulku, kteří se sprátelili, aby poslal vzkaz čarodějnici do perníkové chaloupky. Vlk se tedy vydal na cestu. U chaloupky zaklepal na dveře. Místo čarodějnice mu otevřela Karkulčina babička, která byla u čarodějnice na čajičku a bábovce. Karkulka tedy vyřídila vzkaz od anděla. Čarodějnice potom vše opravila kouzlem a vše bylo tak, jak má být. Mikuláš byl zase hodný a čert byl zase jeden velký problém.

Jan Tesař, 7. ročník

